

дома: „мъне-мъне-мъне! гѣскы бѣлы, гѣскы сивы, скоро ви у дома!“

А гѣскы дългы шии опънаѣли, червены крака расперили, съ крыла зашявали, клювове отворили: „га-га-га! не щемь дома да идемь! намъ е и тукъ добръ.“

Гляда стопаница, че гѣскы отъ добро не зимать: грабва прѣтъ и гы закарва у дома си.

Сравниѣше гѣскѣ-шѣ съ кокошкѣ-шѣ и съ пашицѣ-шѣ.

Гѣска и жеравъ.

Гѣска по водѣ плува и сама си дума: „Наистинѣ, колко съмь чюдна птица азъ! И по земѣ ходѣ, и по водѣ плувамь, и по въздухъ хвъркамь: нѣма вторѣ като мене на свѣта! Азъ съмь царица на всицкы птици!“

Дочюль ѣж жеравъ и ѣ говори: „Сѣща патка си ты, глупава птице! Ами можешь ли ты да плувашь като рыбѣ, да търчишь като елень, или да хвъркашь като орелъ? По-добръ е да имашь едно, та добро, а не всицко, па нищо.“

Гѣлѣби.

Гѣлѣби - гѣлѣбчета съ гашаты краченца на стрѣхѣ сѣдятъ, едно друго ся гядають, мямать, цѣ-